

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.8/2025/8.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. március 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 3.B.192/2024/25. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat 8 (nyolc) év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítéli.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a vádlott ukrán állampolgár. Az elsőfokú eljárásban felmerült, az állam terhén maradó bűnügyi költség összege helyesen 1.345.301 (egymillió-háromszáznegyvenötezer-háromszázegy) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott szabadságvesztés büntetésébe beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől, a mai napig, azaz 2025. március 4. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 69.114 (hatvankilencezer-száztizennégy) forint, amely az állam terhén marad.

Az ítéltábla felhívja Terhelt1 vádlott, sértett1 sértett és tanú6 egyéb érdekelt figyelmét, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

I n d o k o l á s:

[1] A Tatabányai Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 3.B.192/2024/25. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160. § (1) bekezdést]. Ezért őt 8 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnjelekről és az eljárásban eddig felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás alkalmazása és az elkobzás mellőzése végett, a vádlott és védője a tényállás és minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A védő fellebbezésének írásbeli indoklásában elsődlegesen a tényállás és a minősítés megalapozatlanságát sérelmezte. Álláspontja szerint a tényállás azért hiányos, mert annak ellenére, hogy a vádlott és az élettársa is következetesen azt nyilatkozták, hogy a sértett a jobb szeménél megütötte a vádlott élettársát, ekként az élettársa védelmében követte el a cselekményt, nem szerepel a tényállásban. Amellett érvelt, hogy a vádlotti cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősíthető. Elemezve az alanyi és tárgyi tényezőket kifejtette, hogy csak az a következtetés vonható le, hogy a cselekmény elkövetésekor a vádlott tudata nem fogta át a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét. Másodlagosan - vitatva a minden előzmény nélkül és indok nélküli elkövetést, mint súlyosító körülményt, az enyhítő körülmények nagyobb száma és nyomatéka miatt - enyhébb büntetés, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása mellett érvelt.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.278/2024/7-I. szám alatti átiratában az ügyész által a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés, közügyektől eltiltás alkalmazása és az elkobzás mellőzése miatt bejelentett fellebbezést módosítva tartotta fenn, az ítélet ellen a vádlott és védője által a tényállás és a minősítés megváltoztatása és enyhítés végett bejelentett fellebbezést alaptalannak tartotta.

[5] Utalva arra, hogy a felülbírálat teljes körű, hangsúlyozta, hogy a törvényszék a büntetőeljárási szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés b) pontjának I. fordulata alapján az ügyiratok tartalmára tekintettel sértett és a vádlott magasságára, testsúlyára és alkatára vonatkozó adatokkal kérte kiegészíteni. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékértékelő kötelezettségének maradéktalanul, logikai hiba nélkül tett eleget, a tényállásból helyes következtetést vont a vádlott bűnösségére, a vádlott terhére rótt bűncselekmény jogi minősítésével is egyetértett. Rámutatott, hogy a törvényszék a 3/2013. számú Büntető Jogegységi Határozat alapján a vádlott által használt 9 cm pengehosszúságú zsebkés irányzott használata, azaz a testfelületre merőlegesen megtámadott testtájék jellege, a szúrások száma és gyors egymásutánisága, valamint közepes ereje, az ítéleti tényállásban részletezett sérülések közvetetten életveszélyes jellege, a sértett és társainak vádlott általi üldözése folytán helytállóan következtetett arra, hogy az emberölés büntette kísérletének törvényi tényállási elemei maradéktalanul megvalósultak.

[6] A büntetékiszabási körülményeket azzal indítványozta kiegészíteni, hogy további súlyosító körülmény a vádlott büntetett előélete, az ittas állapotban való elkövetés, az a tény, hogy a vádlott egy nála lényegesen alacsonyabb, gyengébb fizikumú, a támadásra nem számító sértett sérelmére valósította meg az élet elleni bűncselekményt, aki e cselekmény következtében traumatizálódott. Így azt látta megállapíthatónak, hogy a súlyosító körülmények nagyobb számban és nyomatékkal vannak jelen, ezért véleménye szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés súlyosítása indokolt.

[7] Nem értett egyet azzal, hogy a bíróság a közügyektől eltiltás alkalmazását a vádlott külföldi állampolgárságára figyelemmel mellőzte, mivel a Btk. 61. § (2) bekezdés h) és i)

pontjában foglalt jogok gyakorlására az Európai Unió tagállamain kívüli külföldi állampolgárok is jogosultak. (BH2024. 28.). A kifejtettek alapján a vádlottal szemben közügyektől eltiltás kiszabását is indokoltnak találta. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta.

[8] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékét súlyosítsa, a vádlottat a közügyek gyakorlásától meghatározott időtartamra tiltsa el, a szabadságvesztés büntetésbe számítsa be az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig eltelt időt, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[9] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyezően adta elő álláspontját az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozó eljárás törvényességéről, a bíróság bizonyíték értékelő tevékenységéről, a tényállás megalapozottságáról, a vádlott bűnösségre vont következtetéséről, a cselekmény minősítéséről, a büntetéskiszabási körülményekről, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazásának és a szabadságvesztés súlyosításának szükségességéről. Nem értett egyet a védelemnek a tényállás kiegészítésére tett indítványával, mert a bíróság a bizonyítékok törvényes mérlegelésével más tényeket állapított meg előzményként a vádlott élettársának sérelmére elkövetett bántalmazást illetően.

[10] A védő perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat ismételte meg. Kérte a tényállás kiegészítését a vádlott élettársa bántalmazásának tényével, ezzel párhuzamosan a vádlotti cselekmény motiváltságának megállapítását és indítványozta, hogy az ítéltábla az indokolásában leírtakkal egyező indokok mentén a minősítést változtassa meg és enyhébb büntetést szabjon ki.

[11] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, más minősítés megállapítását és enyhébb büntetés kiszabását kérte. Sérelmezte, hogy a bíróság nem vette figyelembe, hogy a sértetti oldalon hat személy volt, részéről értelmetlen lett volna bárkit közülük megtámadni. Hivatkozott még arra, hogy még a háború előtt azért jött Magyarországra a családjával, hogy normális életet biztosítson számukra, 3 éve élnek itt, becsületesen dolgozik.

[12] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen, az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ekként vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét is és az eljárási szabályok megtartását is arra tekintet nélkül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[13] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az

érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[14] A törvényszék a vádbeli cselekmény kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat, ismertette a vádlott gyanúsítottként tett vallomását, sértett1 sértett, tanú8, tanú6 kihallgatásával tanúbizonyítást folytatott le, ismertette tanú9, tanú2, tanú4 nyomozás során tett vallomásait, a felismerésre bemutatási jegyzőkönyveket, szembesítési jegyzőkönyveket, sértett1 sértett és tanú6 orvosi iratait, ismertette mindkettőjük vonatkozásában az igazságügyi orvosszakértői véleményt, továbbá a releváns okirati bizonyítékokat. Így valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették, védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék biztosította a vádlott számára az anyanyelv használatának jogát és a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlott és védője szabadon élhetett kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal. A törvényszék betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[15] A törvényszék a tényállás megalapozott megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte, iratszerűen mutatta be azokat az ítéletében, egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte azokat és azonos szempontok szerint értékelte, mérlegelte, az így tett ténymegállapításai - melyek ugyan a későbbiekben írtak szerint kis mértékben kiegészítendőek - a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal.

[16] A törvényszék részletes és alapos indokát adta annak, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel, számot adva arról, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el a tényállás alapjául. Azt is részletesen megindokolta, hogy miért látta hiteltelennek a vádlott egyes állításait, így a jogos védelemre, az élettársának okozott sérülésre való hivatkozását. Helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott és az élettársa nyilatkozataira tényállás nem alapítható, valamint számot adott arról is, hogy a sértett és a többi szemtanú vallomásai, melyeket az igazságügyi orvosszakértői vélemények adatai is alátámasztottak, miért fogadhatók el a tényállás alapjául. Ha végigelemezük az egyes vallomásokat az orvosszakértői véleményt, az elsőfokú bíróság megállapításával egyezően rajzolódik ki az a tény, hogy a vádlott élettársát nem érte a vádlott által hivatkozott jogtalan támadás a sértetti oldalról. Az elsőfokú bíróság valamennyi körülményt vizsgálva helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlotti magatartás nem alapozza meg a jogos védelem megállapíthatóságát. Az elsőfokú bíróság megfelelő indokát adta annak a vádlotti kifogás elvetésének is, mely szerint a vádlotti védekezést cáfoló és bűnössége irányába adatot szolgáltató tanúk összebeszéltek volna. A tanúk vallomásában mutatkozó ellentmondások – ami a vádlott rövid üldözése tényének kérdésében és abban merült fel, hogy a sértettet hányan és pontosan kik rángatták el a helyszínről – az ügy lényegi megítélését nem befolyásolták. Az események sorát tekintve a bizonyítékok egy irányba mutattak, melyek alapján megállapítható és lényeges körülmény az volt, hogy miután a sértett a vádlott élettársa, tanú6 vállával összeütközött, a vádlott haragjában váratlanul, a nála lévő 9 cm pengehosszúságú kinyitható zsebkéssel, egymás után 3 alkalommal, a testére merőlegesen, legfeljebb közepes erővel mellkason szúrta sértett1 sértettet.

[17] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, logikus a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt

megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csupán a fellebbviteli főügyészség által indítványozottakkal került pontosításra a [6] bekezdés végén akként, hogy a sértett 165 cm magas és 65 kg testsúlyú, míg a vádlott a sértettnél lényegesen magasabb, izmosabb, erősebb testalkatú. Kiegészítette az ítéltábla az ítélet személyi részét is azzal, hogy a vádlott Magyarországon büntetlen előéletű, ugyanakkor Ukrajnában 5 alkalommal volt büntetve, részben vagyon elleni, részben erőszakos vagyon elleni bűncselekmények miatt egy alkalommal végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, 4 alkalommal végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte őt a bíróság. (az Ukrán hatóságok 2328305-1-1 SIENA számú válasza, nyomozati iratok 8.2.152)

[18] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[19] A tényállásból helyesen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmény megnevezés és minősítése is.

[20] A védelemnek a cselekmény eltérő minősítésére irányuló indítványa sem foghatott helyt.

[21] A törvényszék ítéletében bemutatta és a 3/2013. BJE határozat iránymutatásai alapján végigelemezte az alanyi és tárgyi oldalon feltárt körülményeket és azok helyes értékelésével megfelelően jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott szándéka élet elleni bűncselekmény megvalósítására irányult. A vádlott eshetőleg szándékkal követte el az emberölés büntettét, előre látta magatartása lehetséges következményeit és ebbe belenyugodva cselekedett.

[22] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azt az ítéltábla azzal egészíti ki, hogy további súlyosító körülmény az ittas állapotban történő elkövetés, az a tény, hogy a vádlott egy nála alacsonyabb, gyengébb fizikumú, a támadásra nem számító sértett sérelmére valószínűleg az élet elleni cselekményt, továbbá súlyosító körülmény, hogy a vádlott Ukrajnában 5 alkalommal volt büntetve, részben vagyon elleni, részben erőszakos vagyon elleni bűncselekmények miatt egy alkalommal végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, 4 alkalommal végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte őt a bíróság.

[23] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[24] A vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év.

[25] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, a másodfokú bíróság által kiegészített büntetéskiszabási körülményekre tekintettel összességében tetтарыos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, mely szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok megvalósításához. Ezért sem a hosszabb, sem a rövidebb tartamú szabadságvesztés alkalmazását nem látta szükségesnek az ítéltábla.

[26] A törvényszék a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását a vádlott külföldi állampolgárságára figyelemmel mellőzte. Ahogy erre a fellebbviteli főügyészség helyesen hivatkozott, a Btk. 61. § (2) bekezdés h) és i) pontjaiban foglalt jogok gyakorlására az Európai Unió tagállamain kívüli külföldi állampolgárok is jogosultak, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazhatósága szempontjából az állampolgárság relevanciával nem bír.

[27] Tekintettel arra, hogy a vádlottat szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte a bíróság és a terhére rótt bűncselekmény erőszakos jellege miatt méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, az ítéltábla a Btk. 61. § (1) bekezdésben írt feltételek megvalósulására tekintettel őt a közügyek gyakorlásától a Btk. 62. § (1) bekezdésben írt keretek között a kiszabott szabadságvesztéssel arányos tartamban eltiltotta.

[28] A vádlott személyes adatai között az ítéletben nem szerepelt az állampolgárságára utaló adat, ezt a bíróság pótolta.

[29] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései a bűnügyi költségéről hozott rendelkezést leszámítva törvényesek. Az ítéltábla a költségjegyzékbe bejegyzett bűnügyi költség tételek alapján megállapította, hogy a törvényszék nem rendelkezett egy, még az ügydöntő határozatának meghozatala előtt tudomására jutott 6.296,-Ft összegű fordítási díjról és annak a költségjegyzékbe történő bejegyzése is elmaradt. Ezenkívül még felmerült több olyan, fordítási díjból eredő költség is, mely nem a másodfokú eljárás során, de már az elsőfokú ítélet meghozatalát követően keletkezett. Ekként az állam terhén maradó bűnügyi költség összege a fenti összeggel nőtt, az helyesen 1.345.301.-Ft.

[30] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Tatabányai Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 3.B.192/2024/25. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatarásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

[32] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2025. március 4.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András
s.k.		
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2024. november 27. napján kihirdetett 3.B.192/2024/25. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. március 4.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke